

SVATOGRÁLSKÁ MYSTERIA - II. O TAJEMSTVÍ GRÁLU BEZ KOMERCE A BULVÁRU

Karel Funk

Není správné chtít dosáhnout Grálu.

Místo toho lze jen navodit v sobě podmínky,

kteřé ke Grálu vedou:

pracovat na sobě

s cílem služby světu.

Ostatní se musí ponechat Boží milosti.

Současně s upadající teologií a materializující se církví se v hlubinách niter zasvěcenců rodila potřeba uchovat taje křesťanství v nejhlubší niterné intimitě, bez okázalosti a profanace. Tvůrci legend vyprávějí o cestách hrdinů za svatým Grálem. Ten bývá nejčastěji vyobrazován jako miska nebo číše, k níž se snáší shůry holubice s hostií.

Slovo Grál je někdy odvozováno od latinského gradatim. Znamená to stupně, gradaci, nebo též to, co se postupně odhaluje. To také naznačuje příběh o Parsifalovi: člověk musí k mystériu Grálu postupně dozrát. I když se všude prolínají různá vyjádření pro svatográlské motto: Soucitem k porozumění, jsou v charakteristice Grálu u jednotlivých středověkých autorů rozdíly:

Robert de Boron: relikvie krve, to je kalich, z něhož pil Kristus při poslední večeři a do něhož Josef z Arimatie Kristovu krev pod křížem zachytil;

Albrecht von Scharfenberg doplňuje tuto tradici údajem, že jde o nádobu zhotovenou z kamene vypadlého z koruny Luciferovy;

Wolfram von Eschenbach: kámen světla snesený anděly z nebe na Zem. Každý pátek slétá k němu holubice, klade na něj hostii a tím obnovuje jeho sílu. Kdo tento kámen vidí, nemůže následující týden zemřít – proto zraněný Anfortas neumírá, ač by si to přál;

Chrestien de Troyes: zlatá, drahokamy zdobená nádoba s hostií. V jeho románu čteme: „Když vstoupila panna s Grálem, rozjasnilo se v komnatě jako při východu slunce. Grál byl z nejčistšího zlata, osázen nejkrásnějšími drahokamy, jaké se kdy na zemi vyskytly. Mladý rytíř, poslušný rad mudrce, se nesměl otázat, komu a co bylo v kalichu podáváno...“

Tyto rozdíly naznačují, že k pochopení tajemství Grálu je možno se přibližovat z různých stran. Jde tu především o dvojí aspekt:

1. Tajemství krve a její produčovnění. Člověk ve své krvi neustále umírá svými chybami. Příslušnost ke Grálu však znamená přijetí sil života, přemáhajících smrt, do krve, a tím její oživení, éterizaci. Tyto síly přijala Země obětí krve na Golgotě, neboť touto obětí se Kristus spojil se Zemí. Země se tak stala společným tělem nového grálského společenství krve. Nejde o společenství založené na pokrevní dědičnosti, jak tomu bylo dříve, ale o duchovní společenství, jež zahrnuje celou Zemi a ne pouze rodinu, rod či národ. Společenství založené na rozhodnutí svobodné vůle.

2. Tajemství já, jež zdůrazňuje Wolfram von Eschenbach. Kristovo Já je tu chápáno jako základní kámen nového chrámu – nového společenství, které roste samo ze sebe. Tento kámen je třeba zasadit do každé duše – ale mohou jej přijmout jen čisté panenské síly duše. Proto je Panna, která porodí Syna praobrazem duše, která je nositelkou Grálu.

Kristova síla zmrtvýchvstání má však působit nejen do duše a do krve, ale až do kostí – do minerální hmoty. Proto je u Wolframa obraz kamene, který září zevnitř. Zázitek Krista tu proniká „tělem i kostí“.

Nejvyšší síla v „kameni“, to je v minerální části lidské tělesnosti vychází z mysteria Velkého Pátku: „*Velký pátek je ten den, kdy může onen div být zřen*“, to je kdy se z nebes snáší holubice Ducha svatého, který působí v každém srdci, jež v sobě obnovuje oběť Kristovu. Neboť každé srdce, které přijme impuls Kristův, se stává miskou Grálu, k níž slétá holubice s nebeským pokrmem.

Svatográlské legendy jsou hlubokou duchovní naukou, určenou k následování. Touto naznačenou cestou se inspiroval i Karel IV. Není náhodné, že vycházel z odkazu svatého Václava, údajně posledního rytíře svatého Grálu na hmotné pozemské úrovni. Hledání mysterií svatého Grálu směřovalo od Země k nebi a s nebeskými silami zase k Zemi. Odpovídalo tomuto hledání i cosi objektivně existujícího v nebi – v duchovních světech, co svým úsilím tyto hledači získávali a co pak uplatňovali v zemském životě? Pokusme se na tuto otázku odpovědět z esoterických zdrojů alespoň v nástinu.

Svatográlské prožívání odpovídá v každé době stupni vývoje lidstva, či spíše stupni, který je odhalován a nabízen duchovnímu předvoji lidstva. Řád svatého Grálu má v duchovních sférách svou vlastní hierarchickou skupinu. Ta působí v lůně duchovních bytostí spjatých se sférou Slunce. Z nejvyšších božských sfér přenáší neviditelné bytosti svatográlské síly do nižších duchovních úrovní, kde je již může zachytit vědomí člověka, který se k tomuto vnímání vychovával celým svým životem. Grálští duchové ze sluneční hierarchie řídí a inspirují duchy řádu Parsifalu, přístupné lidem.

Božský Oheň svatého Grálu je udržován v nejvyšší sluneční úrovni, která je spojena s mysteriem svatého Grálu, v její neviditelné sféře, v ohnivém slunečním centru. Odtud pochází i idea či imaginace svatého města dálné budoucnosti – Nového Jeruzaléma, města osvobozeného od veškerého zla a nízkosti. Je to obdoba

tajemného Hradu svatého Grálu nebo ruského neviditelného města Kitěže, podle legendy z 12. století dosud skrytého pod vodami bájného jezera Světlojar.

Když se na Zemi odehrálo mysterium na Golgotě, tedy když krev vtělivšího se slunečního Boha-Krista kanula v oběti lásky k Zemi, nastalo ještě užší spojení mezi nejvyššími silami Slunce a lidstvem. Božské dobro a všeláska je vůdčí hvězdou mysterií svatého Grálu. Tyto skutečnosti inspirovaly i vznik svatográlského hnutí u vyspělých jedinců.

Základním principem duchovní sféry svatého Grálu je naučit lidstvo všelásce a bratrství, té pravé, božské lásce sluneční, která bez rozdílu objímá všechny bytosti. Znamená to i chránění života lidského i zvířecího. Duchovní sféra Slunce zde poskytuje teplo a světlo života. Proto přirozeně hierarchie Slunce působí jako celé pluky andělů dobrých vnuknutí. Jejich věčným úkolem je práce na budování Nového Jeruzaléma, Hradu svatého Grálu. Zasvětili se ochraňovat život a napravovat veškerou kosmickou karmu. Svatográlská duchovná pečují i o to, aby svou inspirací vnukali člověku síly překonat impulsy agrese a vraždychtivosti a postupně se zbavovat nižšího citění, chce-li dojít života v Kristu.

Neviditelní příslušníci svatého Grálu usilují i o to, aby lidskou libovůlí nebyl zmařen život žádného tvora. Kdybychom pozorovali impulsy k našim činům, zažili bychom zvláštní děj, který nás může poučit, jak všichni duchové svatého Grálu střeží život lidí i zvířat a jak každý náš čin má odezvu v duchovním světě. Viděli bychom, jak za člověkem, který chce zabít nějakého tvora, působí řada bytostí astrálního světa. Proti těmto temným bytostem se řadí bytosti slunečního charakteru, který souvisí s říší svatého Grálu.

V neviditelném světě je o každého tvora sváděn myšlenkový zápas mezi duchy světla a duchy temnot. Má-li někdo úmysl zabít, snaží se ho rytíři Grálu od toho odvrátit. Na nebi se shromažďují dobré bytosti, jež inspirují láskou k pocíťování božího zákona bratrství. V nižším astrálu se shlukují bytosti negativní, které vnukají člověku touhu po zločinu. Tak stojí člověk mezi táborem bílých a temných duchů a na jeho svobodné vůli záleží, ke které straně se přidá. Každá jeho dobrá myšlenka se nesobecky projeví připojením zářícího ducha lásky. Špatná myšlenka přitáhne pluk agresivních mocností zla. Člověk je zmítán oběma impulsy tak dlouho, až jeden z nich v jeho nitru zvítězí. Často rozhodne připojení sil modlitby v takové kritické chvíli, aby mocnosti lásky měly prostor k zapuzení inspirátorů zla do hlubin astrálních světů.

Každý lidský čin má tedy hluboký ohlas v duchovním světě a je také záležitostí dobrých a zlých mocností, nejen lidskou. Toto vědomí, že když myslíme a cítíme dobro a lásku, staví se za nás různé božské bytosti včetně řádu svatého Grálu, může nás účinně posilovat v dobách utrpení a zkoušek a vlévat nám odvalu a důvěru vytrvat v božím zákonu vzdor všem časným překážkám a svízelným, plynoucím z toho pro náš zevní život. Paprsek světla lásky zaplašuje temnoty.

Symbolika: Schyluje-li se na zemi k nějaké události, jež souvisí se zničením lidského života, objevuje se jasnovidnému zraku první alchymický řád rytířů svatého Grálu ve zlaté výzbroji Michaelově s plamenným kopím ve velké přilbě se dvěma křídly božského slunečního Orla. Zlatá výzbroj rytířů svatého Grálu je symbolem obrnění se

duchovní pravdou a láskou, moudrostí boží, vtělenou ve sféře Slunce. Zlatá helma s orlími křídly je symbolem orlí síly bytostí Slunce a přemožení nízkosti Štíra vznešeným Orlem. Kopí je symbolem duchovní Pravdy, která Ohněm své svatosti vždy přeměňuje zlo v dobro, ochraňuje slabé a ujímá se utlačovaných a ponížených. Rytíři svatého Grálu ochraňují životy lidí a zvířat a snaží se inspirovat k uvědomění si zákona Nezabiješ. Čisté lidství se projevuje snahou udržet světový mír a harmonii v národě i v rodině. Odtud vychází harmonie, která může ovlivňovat národy. Každý, kdo trvale prožívá opravdové humánní city a postoje a je milosrdný, je vývojově v duchovní ochraně, i kdyby zatím navenek prohrával.

Ten, kdo svou zralostí dosáhl ryzího všebratrství, nechce být nástrojem karmy a nevraždí žádným způsobem. Člověk, který dospěl k takovému citění, je v boží ochraně a nepotřebuje se bránit, protože mu tyto situace již nepřicházejí. (Vzájemný zvířecí lov je v souladu s řádem, protože mezi zvířecími druhy jsou vzájemné úmluvy jednotlivých skupinových duší, že jeden druh slouží k obživě jiného.)

Z řádu svatého Grálu vychází impuls soucítění. Inspiruje k ochraně slabých, nemocných a nemohoucích. Jakmile člověk pochopí všebratrský zákon všech říší světa, povznesse se tím nad své nižší pudy a to bude mocný impuls k přiblížení se ke slunečnímu řádu svatého Grálu. V Ohni Grálu se bolest proměňuje v lásku, zlo se rozplývá a je neviditelně alchymicky proměněno v božské Dobro. Objektivní bytí svatého Grálu bude provázet lidstvo i do daleké budoucnosti. V příští existenci Země, zvané v Bibli Nový Jeruzalém, jinde též Nový Jupiter (někdy označované též za kosmos Panny, protože zde bude vůdčí duchovní silou ženský aspekt Boha) bude sálající Hrad svatého Grálu již zjevnější pro bytosti, které kristovsko-mariánskou silou vývojově jednou postoupí na novojupiterský stav. Bude napomáhat sdílení ryzího charakteru filadelfského (všebratrského). Na Novém Jupiteru bude Hrad svatého Grálu Hradem věčného Ohně Panny - Sofie. Bude tvořit základ a střed, neboť již dnes jsou svatográlské síly ve spojitosti s božskou kosmickou univerzální Pannou.

Vidci imaginačně popisují prozatím jen duchovní skutečnost, kde pravzor (duchovní idea, zárodek) Nového Jeruzaléma vypadá, jako by byl vystaven ze samých dýmů a hořících sloupů slunečního Ohně. To je budoucí Hrad svatého Grálu - Hrad věčné Panny. Je obklopen stříbrnou plochou božsky mateřských sil, které z dálky vypadají jako neskonale nádherné stříbrné jezero, z něhož se vynořují mystické květy nebeských lotosů. Na úpatí křišťálové hory, na které Hrad stojí, je les nádherných bílých lilií, které vroubí liliovou stezku až do centrální svatográlské svatyně. Zde na velkolepém krystalickém dýmantovém kameni stojí mísa svatého Grálu a z ní září oheň věčného života. Je to věčný život Boha Otce i Matky, sršící a vřící Oheň tvoření, který vlévá nejvyšší a nejčistší život do celého kosmického zřízení. Je skrytým nejduchovnějším základem veškerého kosmického života.